

végzés

Az ügy száma: Bfv.II.626/2016/6.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: . Molnár Gábor Miklós a tanács elnöke
. Krecsik Eldoróda előadó bíró
. Feleky István bíró

Az eljárás helye:
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2017. január 11.
Az ügy tárgya: csalás büntette és más
bűncselekmények

Terhelt(ek): terhelt neve (jelenlegi név) I. rendű
terhelt

Elsőfok: Városi Bíróság 2004. június 8-án, tárgyaláson
meghozott B.1210/2001/172. számú ítélete
Másodfok: Megyei Bíróság 2004. október 12-én, nyilvános ülésen
meghozott Bf.428/2004/4. számú ítélete
Harmadfok: -

Az indítvány előterjesztője: terhelt neve (jelenlegi név) I. rendű
terhelt meghatalmazott védője útján

Az indítvány iránya: az I. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a Szombathelyi Városi Bíróság B.1210/2001/172. számú ítéletét, illetőleg a Vas Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság Bf.428/2004/4. számú ítéletét **terhelt neve (jelenlegi név)** I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Szombathelyi Városi Bíróság a 2004. június 8-án meghozott és

kihirdetett B.1210/2001/172. számú ítéletében **terhelt neve (jelenlegi név)** I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 7 rendbeli üzletszerűen elkövetett, nagyobb kárt okozó csalás büntetében, 1 rendbeli társtettesként, üzletszerűen elkövetett, nagyobb kárt okozó csalás büntetének kísérletében és 2 rendbeli társtettesként, üzletszerűen elkövetett, jelentős kárt okozó csalás büntetében.

- [2] Ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év és 8 hónap börtönbüntetésre, valamint 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A Győri Városi Bíróság 1998. december 10. napján jogerőre emelkedett B.2296/1998/2. számú végzésével kiszabott 8 hónap börtönbüntetés, valamint a Zalaegerszegi Városi Bíróság 1.B.124/1998/3. számú, illetőleg a Zala Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság Bf.615/1998/3. számú, 1999. február 12. napján jogerőre emelkedett határozatával kiszabott 6 hónap fogházbüntetés végrehajtását elrendelte. Rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről, az előterjesztett polgári jogi igényekről és azok járulékos költségeiről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

- [3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész I. rendű terhelt terhére, a kiszabott fő- és mellékbüntetés mértékének felemelése, valamint pénzmellékbüntetésre is ítélése, az I. rendű terhelt és védője részben a bűnösség téves megállapítása miatt felmentésért, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

- [4] A Vas Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a 2004. október 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozott Bf.428/2004/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű terhelt tekintetében az alábbiak szerint megváltoztatta:

Az ítéleti tényállás 4. pontjában írt, ... sértett sérelmére elkövetett cselekményét 1 rendbeli, társtettesként, folytatólagosan, nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetének, a nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetteit 6 rendbelinek (ítéleti tényállás 1., 2., 3., 5., 8. és 9. pontjai) minősítette.

- [5] Megállapította, hogy az ítéleti tényállás 6. és 7. pontjaiban írt cselekményeinek megnevezése helyesen: 2 rendbeli társtettesként, jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntette.

- [6] Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

II.

1.

- [7] A jogerős ítélet ellen **terhelt neve (jelenlegi név)** I. rendű terhelt terjesztett elő meghatalmazott védője útján felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdés a), b) és c) pontja alapján.

- [8] Az indítvány szerint az ügyben első- és másodfokon eljáró bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok téves értékelésével, illetőleg a

nyomozati iratokban már nem található bizonyítékokra alapozva helytelen következtetéseket vont le az I. rendű terhelt bűnösségére, amely alapján tévesen és törvénytelenül került sor az I. rendű terhelt büntetőjogi felelősségének a megállapítására és vele szemben a büntetés kiszabására.

- [9] Az indítvány indokolása a tényállás alábbi pontjaiban foglaltakat támadta: a tényállás 1. pontjában rögzített cselekmény kapcsán az I. rendű terhelt továbbra is elismeri, hogy 635.000 forintot ... és ... sértettektől átvett egy város 1 önkormányzati bérlakás bérleti jogának megszerzése és a lakás tehermentesítése végett, de azt továbbította a II. rendű - ügyvéd - terheltnek. (Ezzel szemben az ítélet azt állapította meg, hogy az I. rendű terhelt átvette a megjelölt összegű pénzt, és azt a saját céljaira fordította. A II. rendű terheltnek a bérleti jog megszerzésében és a közüzemi díj hátralékok ígért rendezésében részvételét a bíróság nem látta bizonyítottnak.)

Az I. rendű terhelt szerint e cselekmény körében fontos lett volna még **személy 1** vallomása, illetve a lefoglalt aktájának az elemzése. Ezek alapján kiderült volna, hogy több ilyen közös ügye volt a II. rendű terhelttel.

A büntető ügy iratainak áttanulmányozása során a bűnjeljegyzék megnevezésű okirat alapján azt tapasztalta, hogy a lefoglalt iratok egy része nem található az iratok között.

- [10] A tényállás 4. pontjában részletezett cselekményben feltételezések alapján ítélték el. Állítása szerint csak az **cím 1** ingatlan bemutatásában vett részt. A tényállás azonban azt tartalmazza, hogy az I. rendű és a III. rendű terheltek közösen eljárva ... sértettnek összesen 500.000 forint kárt okoztak, s ebből a kárból 300.000 forint vonatkozásában a IV. rendű terheltet is felelősség terheli. Utalt arra is, hogy ebben az ügyben a csereingatlan (cím 1) bizonyított tulajdonosa **személy 2** volt, aki pedig **személy 1** felesége.

- [11] A tényállás 5. pontja körében az I. rendű terhelt az indítványában azt állítja, hogy ... sértettől egy önkormányzati lakás bérleti jogának megszerzése érdekében „ügyintézés” céljából kért 420.000 forintot, mely összeget a II. rendű terheltnek adta át.

- [12] A tényállás 6. pontja kapcsán az I. rendű terhelt azt kifogásolja, hogy a lefolytatott bizonyítás alapján a bűnössége nem lett volna megállapítható.

A tényállás szerint ... sértett azzal adott át 3.000.000 forintot a II. rendű - ügyvéd - terheltnek, hogy az ügyvéd egyik ügyfelének lenne szüksége ekkora összegre egy rövid időre. A kölcsönszerződésben kölcsönvevőként az I. rendű terhelt szerepelt, fedezetként a **cég 1** ben lévő üzletrésze lett megjelölve. A szerződést külön-külön írták alá, az I. rendű terhelt és a sértett nem találkoztak. A szerződéskötés napján a II. rendű terhelt a kölcsönadott összeget az I. rendű terheltnek átadta.

A felülvizsgálati indítvány szerint nem került bebizonyításra a II.

rendű terheltnék az az állítása, hogy ezen összegből bármekkora összeget átadott volna az I. rendű terheltnék.

- [13] A tényállás 7. pontjában írtak szerint a II. rendű - ügyvéd - terhelte felajánlotta néhai ... sértettnek, hogy havi 10%-os kamattal terhelve adjon kölcsön 4.000.000 forintot a **cég 1** részére, melynek ügyvezetője az I. rendű terhelte volt. A II. rendű terhelte közölte a sértettel, hogy a cég 1 megfelelő fedezetet biztosít a kölcsönre. A sértett az összeget anélkül adta át a II. rendű terheltnék az irodájában a szerződést aláírva, hogy találkozott volna az I. rendű terhelttel. A II. rendű terhelte ezt követően juttatta el az összeget az I. rendű terheltnék.

Az I. rendű terhelte indítványa támadva a tényállást, arra hivatkozik, hogy egyrészt ... is a II. rendű terhelte ismerőse volt, így a sértettet a II. rendű terhelte irányította, másrészt részére nem volt pénzátadás. Ezen túlmenően állítja azt is, hogy ... aláírásával készült egy okirat, amely arról tanúskodik, hogy az általa kölcsönadott összeget az I. rendű terhelte hiánytalanul visszafizette a részére. Alapvető ellentmondásnak tartja, hogy bár nem volt pénzátadás, a sértett állítása szerint az I. rendű terhelte a kölcsönadott összeget visszafizette részére.

- [14] Támadta azt az ítéleti megállapítást is, hogy a **cég 1** nem folytatott gazdálkodási tevékenységet. A cég 1 ugyanis rendelkezett minden olyan engedéllyel, ami szükséges volt a működéséhez. Kifogásolta, hogy e körben nem **tanú 3** kellett volna tanúként meghallgatni, hanem az ... Takarékszövetkezet vezetőjét, akik biztosították a forgóeszköz hitelt.

- [15] A tényállás 8. pontjára vonatkozóan az I. rendű terhelte indítványa azt tartalmazza, hogy a sértett állítása szerint 1999. június 9-én 800.000 forintot adott át az I. rendű terhelte részére 1 hetes futamidőre. A sértett azt állította, hogy ennél hosszabb futamidőre nem adott volna kölcsön, mivel a pénzre szüksége volt. Az indítvány szerint a tényleges szerződéskötés 1999. július 14-én történt, a futamidő pedig mindössze 6 nap volt.

- [16] A kölcsön biztosítására fedezetként felajánlott, a **cég 1** 49% mértékű üzletrésze 2.450.000 forintot tett ki, amely az átadott összeg közel háromszorosa. Az indítványozó szerint ebből az állapítható meg, hogy ... valós szándéka vagy uzsorakölcsön adása volt, vagy pedig az, hogy a cég 1 üzletrészt megszerezze.

- [17] A tényállás 9. pontjában foglaltakkal szemben az I. rendű terhelte indítványában állítja, hogy ... sértettől nem kért kölcsön 300.000 forintot lakásvásárlás céljából. Utalt ugyanakkor arra, hogy a sértett a II. rendű terhelte vadásztársa volt.

- [18] A felülvizsgálati indítvány a tényállásban foglaltakon túlmenően hivatkozik még egy ... nevű személyre, akiről azt állítja, hogy nem ismerte ezt az embert, soha nem találkozott vele, és pénzt se vett át tőle. Utalt rá, hogy ő is a II. rendű terhelte barátja és személyes ismerőse.

- [19] Az indítványozó anyagi jogi szabálysértésként hivatkozott arra, hogy a csalásnak sem a tévedésbe ejtéssel, sem a tévedésben

tartással megvalósítható alakzatát nem követte el. A felülvizsgálati indítvány szerint joggal merül fel a kérdés, hogy az I. rendű terhelt miként követhette el a csalás bűncselekményét olyan sértettek esetében, akiket nem is ismert, akikkel nem is találkozott, akikkel a II. rendű terhelt találkozott, és ő hivatkozott az I. rendű terheltre. Törvénysértő a csalás megállapítása abban az esetben is, amikor a hat napra kölcsön adott összeg háromszorosát követeli vissza a kölcsönt adó személy.

[20] Mindezek alapján az I. rendű terhelt, védője útján a támadott ítéletek megváltoztatását, és az ellene emelt vádak alól történő felmentését indítványozta, bár az ítéleti tényállás 2. és 3. pontjában írt cselekmények bűncselekményként való értékelését nem támadta.

2.

[21] A Legfőbb Ügyészség a BF.666/2016. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt a tényállást támadó részében törvényben kizártnak, az anyagi jogi törvénysértésre alapított részében alaptalannak találta. Álláspontja szerint a csalást az I. rendű terhelt azzal valósította meg, hogy részt vett a károkozásban, a kölcsönszerződések egyik aláírója volt, fedezetként a tulajdonában álló üzletrész lett megjelölve, a II. rendű terhelt a megszerzett pénzt neki adta át.

[22] Mindezek alapján a Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

3.

[23] **terhelt neve (jelenlegi név)** I. rendű terhelt meghatalmazott védője útján a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében egyrészt a felülvizsgálati indítványában foglaltakat fenntartotta, másrészt hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálati indítványban megjelölt anyagi jogszabálysértés mellett eljárási jogszabályok is sérültek. Ilyen konkrét eljárási hibának jelölte meg, hogy az eljárás során olyan írásbeli bizonyítékokra is hivatkoznak a támadott határozatok, amelyek nem lelhetők fel.

III.

[24] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsulésen bírálta el.

A felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjában meghatározott - okból, valamint - a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bekezdés] bírálta felül.

[25] Ennek során a felülvizsgálati indítványt a tényállást támadó részében törvényben kizártnak, érdemében alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

1.

[26] A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amelyre csak a törvényben pontosan meghatározott feltételek esetén nyílik lehetőség. A felülvizsgálati eljárásban a Be. 423. § (1) bekezdése szerint a tényálláshoz kötöttség érvényesül. A felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan: ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[27] Mindezekkel szemben az indítványozó a tényállás kilenc pontjából hét pontban rögzített cselekményre olyan indokot hozott föl, amely valójában és kifejezetten is az irányadó tényállást, a bizonyítékok mikénti mérlegelését vitatta, átértékelését célozta, és direkt megfogalmazás nélkül is ezen keresztül kifogásolta a bűnösség megállapítását, ami felülvizsgálati eljárásban kizárt. A Kúria ekként megállapította, hogy az I. rendű terhelt felülvizsgálati indítványát e tényállási pontok kapcsán részben eltérő tényállásra alapította.

[28] Itt jegyzi meg a Kúria, a felülvizsgálati indítványnak a ... nevű személy sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán, hogy az - amint azt a Legfőbb Ügyészség átirata helyesen tartalmazza - nem képezte a vád tárgyát. A másodfokú ítélet 4. oldal hatodik bekezdése azt tartalmazza, hogy a tényállás bevezető részében felsoroltak az I. rendű terhelt eladósodott helyzetének bizonyítása miatt kerültek a tényállásba és a megállapítások okirati bizonyítékon alapulnak.

[29] A Kúria - figyelemmel a terhelt védője útján a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében foglaltakra - utal arra, hogy az eljárási szabálysértés vizsgálatára csak akkor kerülhet sor, ha az a büntető eljárási törvényben kimerítően felsorolt, felülvizsgálati eljárást megalapozó eljárási szabálysértések között szerepel. Ezért azokat az indítványokat, illetőleg az indítványok azon részeit, amelyekben nem felülvizsgálati okra hivatkoznak, érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítania. Erre figyelemmel a Kúria a releváns lefoglalt iratok fellelhetőségének hiányát kifogásoló érvelés vizsgálatával érdemben nem foglalkozhatott.

2.

[30] A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja szerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen - egyebek mellett - akkor van helye, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor. Miután az I. rendű terhelt a védője útján előterjesztett felülvizsgálati indítványában ilyen, a felülvizsgálatot megalapozó érvekre is

hivatkozott, ezért a Kúria érdemben felülvizsgálta a jogerős marasztaló döntést.

[31] A cselekmény elkövetésekor hatályos korábbi Btk. 318. § (1) bekezdése szerint a csalást az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz.

[32] A Kúria azt állapította meg, hogy az irányadó történeti tényállásban a csalás valamennyi törvényi tényállási eleme felismerhető.

[33] A csalás elkövetési magatartása a tévedésbe ejtés vagy tévedésben tartás.

A tévedésbe ejtés a valósnak és a valótlannak a felcserélése. A valótlanságnak valóságként feltüntetése, vagy a valóságnak más színben beállítása. Ennek eredményeként a sértettben tévedés alakul ki. A tévedést pedig a tettes idézi elő, szóban, írásban, vagy adott esetben a mulasztásával. A tévedésnek nem kell kiterjednie a jogügylet egészére. Csak az szükséges, hogy a jogügylet olyan elemeit fogja át, amelyek a károkozással okozati összefüggésben állnak.

[34] Az elkövetői magatartás szándékos, ezen túlmenően célzatos, az elkövető célja a jogtalan haszonszerzés, vagyis a cél nem a károkozás, hanem a jogtalan haszonszerzés.

[35] A törvényi tényállás megvalósulásának három, egymást kiegészítő okozati összefüggés megléte a feltétele.

A megtévesztő magatartásnak kell előidéznie a tévedést. Ehhez képest arra alkalmasnak és szándékosnak kell lennie.

A tévedésnek kell kiváltania a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezését.

Végül a megtévesztett személy vagyoni jogi rendelkezése és a bekövetkezett kár között szintén okozati összefüggésnek kell lennie. Csalás esetében ugyanis a kárt nem közvetlenül az elkövető megtévesztő magatartása, hanem a megtévesztett sértett vagyoni jogi rendelkezése okozza.

[36] A jogtalan haszonszerzés nem önálló tényállási elem, hanem a megtévesztő magatartás célzata. A haszon tényleges megszerzése, realizálása már túlnyúlik a tényállás keretein és a csalás miatti bűnösség megállapítása szempontjából közömbös. A kár bekövetkezése az a tényállási elem, amely által a csalás befejezetté válik akkor is, ha a hasznat az elkövető (vagy bárki más) nem, vagy még nem szerezte meg.

[37] A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás egyértelműen rögzíti a terhelt megtévesztő, tévedésbe ejtő magatartását, valamint a kár bekövetkeztének tényét és összegét. Valamely magatartás nyilvánvalóan akkor megtévesztő, ha mögöttes szándéka rejtett, vagy kifejezésre juttatásával ellentétes.

[38] A Kúria a fentiekén túlmenően megállapította és egyben kihangsúlyozza, hogy a felülvizsgált ügyben az ítéleti tényállás a vádpontok mellett egy bevezető részből is áll. A tényállás bevezető részét nem lehet elkülönülten kezelni és értelmezni a többi

vádponttól. Az minden esetben egyfajta összefoglalója a történeti eseményeknek, a terheltek cselekményben betöltött szerepének.

[39] Jelen ügyben a tényállás bevezető része azt tartalmazza, hogy „**terhelt neve** I. rendű terhelt az 1994-95-ös évektől folyamatosan kölcsönöket vett fel különböző magánszemélyektől, részben a saját, részben a **cég 1** nevében, így olyan helyzetbe került, hogy egyik kölcsönt egy következő, nagyobb összegű kölcsönből fizette, míg állandó munkahellyel, jövedelemmel nem rendelkezett, vagyona sem volt, létfenntartását ezen kölcsönökkel biztosította. **terhelt neve** I. rendű terhelt 1996. november 25. napjával megalapította a cégl-et, [...] a cég záloghitelezési tevékenység folytatására alakult, azonban soha semmilyen gazdasági tevékenységet nem folytatott, [...] 1997 nyarától a cég folyamatosan anyagi gondokkal küszködött. [...] **terhelt neve** I. rendű terhelt már 1995. évben rendkívül jelentős adósságokat halmozott fel, amely az évek során egyre halmozódott, és erről a II. rendű - ügyvéd - terhelt is tudomással bírt.”

[40] Ezt követően az irányadó tényállás valamennyi pontjában tényként került rögzítésre, hogy az I. rendű terheltnek a pénzösszegek átvételének időpontjában sem reális esélye, illetve sem szándéka nem volt a visszafizetésre.

[41] Ebből következően nem lehet kétséges az ügyletek jogtalan haszonszerzési célzata sem, hiszen a terhelt anélkül kért kölcsön, hogy annak visszafizetése szándékában állt volna, vagy arra reális lehetősége lett volna.

[42] Egyetértett a Kúria a Legfőbb Ügyészségnek azzal az álláspontjával, hogy a tényállás 6. és 7. pontjában foglalt cselekményeknél magát a tévedésbe ejtő magatartást nem az I. rendű terhelt tanúsította. Az ő terhére a károkozásban való részvétel állapítható meg a kölcsönszerződés aláírásával, illetve az üzletrésze fedezetként való megjelölésével. A bankban megszerzett összeget azonban ezt követően az I. rendű terhelt a II. rendű terhelt társától átvette, majd azzal sajátjaként rendelkezett.

[43] Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a szerződések teljesítése nem a Polgári Törvénykönyvben megjelölt, a szerződéskötést követően beállott körülmények miatt hiúsult meg, hanem amiatt, hogy az I. rendű terheltnek már a szerződések megkötésekor sem volt reális lehetősége kötelezettségeit teljesíteni. A jogügyletek kétségtelenül a polgári jogi szerződések jegyeit viselik, azonban átlépik a büntetőjogi felelősség határát is (másodfokú ítélet 7. oldal első bekezdés).

[44] Törvényesen állapították meg az eljáró bíróságok a korábbi Btk. 137. § 9. pontja szerinti üzletszerű elkövetést, mint minősítő körülményt is. A terhelt ugyanis az ugyanolyan bűncselekmények elkövetése révén nem csak törekedett rendszeres haszonszerzésre, hanem arra szert is tett.

[45] Minderre figyelemmel a terhelt bűnösségének megállapítása és a cselekmények jogi minősítése során az eljáró bíróságok nem sértették meg a büntető anyagi jog szabályait.

[46] Ezért a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási

szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-a alapján - **terhelt neve (jelenlegi név)** I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[47] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. § (4) bekezdés a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. § (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdés e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. § (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2017. január 11.

Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Krecsik Eldoróda s.k. előadó bíró, Dr. Feleky István s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:
Lévai Viktória
tisztviselő